

11701
+

tribuna

LJUBLJANA, letnik XXX,

1. oktober 1980

Številka 0

ŠTUDENSKI ČASOPIS

POSEBNA BREZPLAČNA IZDAJA ZA BRUCKE in bruce

tribuna

uvodnik

TRIBUNA PRIHAJAJOČIM

Informacija je tisto tkivo, ki posameznika v njegovem vedenju, poznavanju in zaznavanju veže v družbeni organizem. To je zgodovinska zakonitost, ki jo utelešajo različni množični mediji, med katerimi ima svoje mesto tudi študentski časopis TRIBUNA. Vpeta v razmere na ljubljanski univerzi in širše družbene procese posreduje in približuje tisti izbor informacij, ki se v danem trenutku kaže najpomembnejši za poznavanje, odločanje in vplivanje na te procese. Neinformiranost predstavlja mrtev organ, ki ga različni aranžerji po mili volji postavljajo v njim potrebne poze. Omrtvelo roko stisnejo v lagoden položaj, dajo ji videz mirnosti in zadovoljstva z objemom problema, ki ga ne pozna. Tudi tistega, nad katerega bi se morala dvigniti, se stisniti in lopniti po njem s tisto silo, ki razbija in razgalja njegovo resničnost. Študentska TRIBUNA ni prostor za omrtvele ude.

Na univerzo prihajajoči se morajo soočiti z razmerami v tisti sredini, v katero prihajajo. Brez odlašanja, takoj; zato pozivamo na sodelovanje in medsebojno dopolnjevanje.

I., Prva in osnovna dolžnost študenta je delovanje v osnovnih organizacijah ZSMS na univerzi, seveda poleg študijskih obveznosti. Treba se je zavedati, da formalno opravljanje izpitov še ne pomeni, da je nekdo dober študent. Angažirano družbenopolitično delo je nujnost, ki pa jo danes tako zanemarjamo. Delovanje v OO ZSMS, to je — kot pravimo — v bazi, je temelj te komponente. To je tisto, na čemer naj bi slonelo prav vse ostalo. Birokratske vrednote danes temu delovanju, razen verbalnega, ne dajejo nobenega pomena. Zato so mladinske organizacije po fakultetah smrdljiva razpadajoča trupla. Delegati, ki se kot črvi izvijajo iz teh trupel v samoupravne organe fakultete in univerze, so izolirani posamezniki, ki jih je najlažje streti, stopiti na njihovo mlečno belo kožo in jih prilagoditi tistim interesom, ki se skrivajo za samoupravno fasado. Če se jih ne da prilagoditi, pa je njihovo nemoč mogoče spremeniti v razmazano packo pod kvazi samoupravnim škornjem. Študentski delegati so v večini primerov sami sebi zadostna „kasta“, ki svoje delovanje hitro spremeni v udejanjanje svojih egoističnih interesov, doseganju edinega lastnega cikla, to je opravljanju študijskih obveznosti in obsegu puhlega naslova diplomiranega strokovnjaka.

Poleg študija je potrebno početi še kaj, da bi se s tem študijem pridobljeno znanje udejanjalo, kazalo kot praksi potrebno početje. Kdor samo formalno študira, je parazit enodnevnik, ki mu je vseeno kakšno vlogo igra v trenutnem in zgodovinskem razmerju družbenih moči, v zagovarjanju interesov delavskega razreda. Študent, vsak mladinec posebej, mora biti delavec; garati mora brez prestopka v konstelaciji razrednih protislovij, da bi jih s tem garanjem odpravil. Jasno je, da za takšno garanje potrebuje neomahljivo razredno pozicijo tistega razreda, ki predstavlja resnično revolucionarno silo preobrazbe razredne družbe.

Jasno je, da razmere danes niso takšne. Preveč omrtvjenih udov, preveč zrežiranih poz, premalo samoupravljanja! Naša zgodovinska naloga je, da univerze ne zapušča mo takšne, kakršno smo našli ob našem prihodu nanjo.

V vsem tem nedelovanju tako mladinske organizacije kot samoupravljanja na vsaki fakulteti se ruši tudi vloga komunistov kot avantgardne sile proletariata. Zagnano se je treba pognati v vrtince boja za prodornejšo in dejansko komunistično revolucionarnost.

V takšnih besedah ne smemo iskati splošno sprejetih parol, izluščiti je treba tisto jedro, ki ga veliko verbalnih parol nima. Treba je revolucionarno delovati, ne „revolucionarno“ kričati!

Predsedstva osnovnih organizacij in univerzitetna konferenca ZSMS so lahko dejanska sila samo z močjo vsakega posameznika. TRIBUNA je lahko študentski list, če je list vsakega študenta, ki neomajno stoji na barikadi marksizma. Z vsemi ostalimi je treba pomesti! Profesorji imajo v študijskem procesu formalno gledano točno določeno vlogo. V boju za revolucionarni družbeni razvoj pa stojimo skupaj; v nasprotnem je treba stvari radikalno razrešiti!

II. TRIBUNA letos „proslavlja“ tridesetletnico izhajanja. Ne bomo govorili, da so vsa ta leta dokaz, kako je študentski list potreben organizem informiranja, ker leta niso dokaz za to. Obstaja vrsta dokazov, ki pa jih moramo uporabiti za drugačne trditve kot je zgornja.

Današnje že desetletja se ponavljajoče kadrovske težave v uredništvu TRIBUNE so dokaz za tisto nedelovno mladinsko organizacijo, ki smo jo omenjali. To, da je težko dobiti študenta, ki bi tvorno sodeloval pri nastajanju TRIBUNE, pomeni, da večini študentov ni do tega dela, pomeni, da se večini študentov sladko jebe, kaj se dogaja z njimi in okrog njih, kako z njimi manipulirajo ali lahko manipulirajo, kako večina prepušča politični boj „nekomu“, mu daje politično moč v njegove roke, namesto da bi jo obdržala v svojih in samega sebe spremenila v pomembno napredno politično silo. Ne, to ni „mladinski eksces“, tako deluje utečen mehanizem kot celota v svojo lastno korist. Premagati je treba miselnost, da zdaj študiramo, delovali bomo pozneje. Študirati in delovati je treba obenem! Premagati je treba to miselnost, če je potrebno tudi za ceno nekaj piflajočih se možganov.

Stalne finančne težave TRIBUNE so dokaz, da „utečeni“ mehanizem financiranja takšne periodike ne le škriplje, ampak da „sistematično“ škrtja v njegovih zobnikih. Tega je kriva tudi in predvsem mladinska populacija, ki — kot rečeno — ne pomeni v razmerju sil niti plehke meglice. Zaradi nedelavnosti večine TRIBUNA životari.

Nobeden od teh dokazov ne pomeni, da študentskega lista ne potrebujemo. Še kako prekleto je nujen prav zaradi tega, zaradi te mlahavosti, zaradi teh razmer. Tradicionalne univerze, zagledane v svojo akademskost, ne potrebujemo! Tudi ni potrebno, da univerza uprizarja simpozije in posvetovanja, kjer svojo tradicionalnost skriva za „znanstvenimi“ parolami o prisotnosti v družbenopolitičnem življenju, o prisotnosti v združenem delu. Te prisotnosti ni treba dokazovati. Dovolj je razgaliti notranje zakonitosti blagovne produkcije z vsemi njenimi pojavnimi oblikami od števila vpisanih na posamezne fakultete do profilov diplomantov, ki čakajo pred okenci zavodov za zaposlovanje.

Franc Milošič

PLURALIZEM

INDIVIDUALIZMA

V naših sredstvih javnega informiranja pogosto srečujemo izraz „pluralizem samoupravnih interesov“. Ne glede na različne interpretacije tega pojma (interpretacije so odraz posameznih pozicij in s tem tudi ideologij) so ob tem pisanju in govorjenju jasno razvidne smernice: gre za dolgoročne cilje razvoja naše družbe. Vendar je potrebno zadevo v konkretnih okoljih razčleniti. Ob ciljih je nujno za vsako subjektivno silo (to je silo, ki vpliva na družbeni razvoj), da analizira dejansko stanje in vzroke zanj ter da na podlagi tega začrta pot za doseganje teh ciljev.

Univerzitetni prostor je zaradi svoje široke vezanosti na celotno družbo še posebej specifičen in pomemben. Bistveno vlogo igra tu socialistično samoupravljanje. Socialistično samoupravljanje kot oblika diktature proletariata v družbi prehodnega obdobja in metoda kontinuirane socialistične revolucije pri nas. To je boj proti vsem tendencam in pojavom, ki so v svojem bistvu nevarne (in s tem tudi sovražne) socialistični usmeritvi. Pojavljajo se tudi skozi samoupravni sistem in ga tako hromijo.

Eden izmed takih pojavov je „pluralizem individualizma“ – posledica formalnega samoupravljanja, ki ohranja še predstavniške odnose in skrajno ozke interese. Ta pojav v osnovnih sredinah na univerzi odtuja samoupravljanje deklariranim samoupravljalcem (delavcem univerze, študentom, uporabnikom) in tako neposredno ogroža visoko in višje šolstvo, posredno pa tudi ves gospodarski razvoj. V sedanjem obdobju na primer stabilizacijo. S tem dobi univerzitetna problematika širši družbeni pomen. Ob vsem skupaj je nujno upoštevati, da je položaj univerze in njena problematika v veliki meri odvisna od splošnih družbenih gibanj in zgodovine univerze same.

V teh okvirih so tudi osnovni vzroki študentske problematike; od stanovanjskih problemov, samoupravljanja študentov, študija pa do vključevanja v delo po diplomi.

Univerza je v svoji naravi tako vzgojnoizobraževalna institucija, ki je tudi raziskovalna in družbena. Splet prvih dveh funkcij določa njeno družbenost in tu se začnejo prvi problemi. Na eni strani je klasična vsebinska zasnova študija, na drugi pa sistem sprotnega študija. Prej sorazmerno zaprta univerza se je znašla pred zahtevo po učinkovitejšem (to je bolj ekonomičnem) izobraževanju za potrebe družbe. To na kratko pomeni: hitrejši in kvalitetnejši študij (bolj uporabno znanje) in v okviru boja proti birokratizmu in tehnokratizmu marksistična usmerjenost študija s pomočjo družboslovnih predmetov. Prvi korak v tej smeri je bila uvedba sprotnega študija.

Istočasno so se začeli spreminjati tudi dohodkovni odnosi v visokem šolstvu. Prej navedene študijske zahteve lahko uresničimo le s primerno materialno in kadrovsko osnovo (prostori, opremljene predavalnice, laboratoriji, študijski material, veliko število za tako delo usposobljenih pedagoških delavcev). Univerza v celoti zaradi svoje dotedanje samozadostnosti in precejšnje izoliranosti tega jasno nima. Uvajanje svobodne menjave dela namesto proračunskih financ je marsikje stvari še poslabšalo, predvsem zaradi dveh med seboj povezanih razlogov: Strokovna sposobnost diplomantov ni odgovarjala potrebam združenega dela in temu primerno združeno delo financira fakultete preko „svobodne menjave dela“. Združeno delo pa so navadno kar posamezne delovne organizacije (neposredna svobodna menjava dela). In te delovne organizacije večinoma nimajo niti kadrovskih niti razvojnih planov, še manj pa, kaj bi morali posamezni strokovnjaki dejansko znati. Tako na fakultetah niti ne vedo, kakšne kadre bi morali izobraževati. Krasne posledice prejšnje izoliranosti! Seveda se vse skupaj krepko pozna pri študiju. Sprotni študij je tako skrčen na sprotne opraviljanje izpitov, kvaliteta pa kot posledica sprotnega učenja namesto sprotnega študija pada, na drugi strani pa raste obremenjenost študenta. Nič bolje ni z marksistično usmerjenostjo študija, ki je v veliki meri postala zgolj formalna.

Podobna situacija je pri raziskovalnem delu (nepovezanost raziskav s potrebami in sprememba financiranja). Vse to se jasno odraža na družbenosti univerze. Problematiko rešujemo skozi samoupravni sistem, ki je na univerzi tripartiten na vseh nivojih (od oddelkov, fakultet, do univerze; delegacije delavcev univerze, študentov in uporabnikov – širše družbene skupnosti; sklepi so veljavni le, če jih soglasno sprejmejo vse tri delegacije). Vzporedno še teče povezava posameznih fakultet s področji (panogami) združenega dela preko posebnih izobraževalnih skupnosti (PIS), kjer študenti (in tudi ostali učenci...) nimamo svojih delegacij, temveč le posamezne delegate. Osnovni namen te delegatske povezave je razbiti izoliranost z obeh strani, povezati in materialno poskrbeti preko (neposredne) svobodne menjave dela za izobraževalni (=delovni) proces na vseh nivojih stroke. Prav na tem področju se odražajo problemi, ki so nastali in so morali nastati ob (in ne iz) sprotne študiju. Ozki, dobesedno podjetniški interesi povzročajo neuskajenost in s tem pogosto zgolj formalno samoupravljanje oziroma samoupravljanje samo tistih, ki so člani samoupravnih teles. In še med temi skorajda ni povezave.

V takšnem položaju so v univerzitetnem in fakultetnih svetih ter njihovih organih tudi študenti. Kratko in malo so – brez baze Zakaj? Sredi vseh teh neuskajenosti uspevajo samoupravni organi reševati le sprotne problematiko znotraj univerze oz. fakultet. Ubadajo se zgolj s tistimi štirimi leti, ko je študent na fakulteti. Povezanosti za naprej ni, prav tako kot je ni pri študijskem procesu. S tem izpade bistveni sestavni del samoupravljanja – delo, pa čeprav je to bodoče delo. Vsekakor je to nedeljivo povezano s sedanjim študijem in razmerami, v katerih študent živi. In če tega ni pri samoupravnih organih, si ljudje poiščejo to povezavo sami, privatno, po zvezah ali pa brez njih. Kratko in malo morajo reševati svoj konkretni sedanj in bodoči položaj.

Skratka, samoupravni organi obdelujejo le omejene probleme – in ostajajo brez baze. Namesto pluralizma samoupravnih interesov nastane pluralizem individualizma. Samoupravna baza svojim strukturam ne da ne zaupa (potem bi lahko le zamenjali ljudi), temveč jih (upravičeno) ignorira. Gre pač za kategorije, kot so: stanovanjsko vprašanje, študentska politika, služba (in s tem študijski programi, natrpanost) življenjski stroški – „košarica“ in ne nazadnje družbeni status.

V bistvu nič drugače ni z družbenopolitičnimi organizacijami, vključno z ZSMS. Ta množična organizacija gradi na množičnosti brez dodelanih programov dela. Programe sestavlja večinoma po občutku in vanje strpa vse, kar gre noter in kar ne gre. Namesto, da bi bila množična in del fronte (ZSM je družbenopolitična in vzgojna organizacija mladih, ki se z drugimi DPO vključuje v fronto za izgradnjo in razvoj samoupravnega socializma in skozi ta boj uresničuje potrebe, interese in težnje mladih na vseh področjih njihovega dela), je predvsem pragmatična (za vsakdanje potrebe – nekateri si jo predstavljajo in jo hočejo kot „instant vrečko“). V tej svoji pragmatičnosti je seveda razbita, neenotna, nemnožična in predvsem neučinkovita. Skratka, ni vitalna. Temu je v precejšnji meri kriva ne-idejnost. S tem, ko hoče biti vse, postane zelo malo. In tudi komisije za idejno-politično delo ne zagotavljajo same po sebi, da je ta idejnost na sploh kakšen nivoju. Ta nivo je viden le skozi program in aktivnost (naj bo to osnovna organizacija, univerzitetna konferenca, ali pa kaj drugega).

In še nekaj: nekateri se bodo obregnili ob to idejnost, da ZSMS ne sme gledati na svetovno-politični nazor svojih članov ali pa jih sprejemati po tem merilu. Vendar: samo program in aktivnost, ki temelji na trdni idejni osnovi in tako jasno pokaže na cilj in način dela (in s tem perspektivo, da uspe), bo pritegnil tudi tiste, ki niso „idejno“ marksisti. Zmeda in neučinkovitost jih bosta odbijala. Poglejte OF...

In za konec? Kaj storiti?!

„Najbolj izgubljena je tista bitka, ki se nikoli ni začela“

Tomaž Krašovec

TRIBUNA, ŠTUDENTSKI ČASOPIS
IZDAJA UK ZSMS LJUBLJANA

Trg osvoboditel/II, soba 86
Telefon: (061)21-280

UREDNIŠTVO: Franc Milošič – glavni urednik, Slavko Hozjan – odgovorni urednik
Bojan Korsika – teorija, Rudi Podgornik – naravoslovje, Igor Bavčar – univerza,
Andrej Drapal – kultura, Marjetka Sušteršič – lektorica, Mitja Maruško – prodaja,
Mojca Dobnikar – tajnica, Vojko Flegar – likovna oprema
Stalni sodelavci: Tomaž Krašovec, Dušan Turk, Matjaž Potokar

IZDAJATELJSKI SVET: Rudi Rizman, Primož Hainz, Mile Šetinc, Janez Topovšek, Samo Hribar, Tomaž Krašovec, Borut Eržen, Igor Bavčar, Bojan Korsika, Franc Milošič, Slavko Hozjan

Uradne ure so vsak delavnik od 10. do 13. ure v prostorih uredništva. Redni javni sestanki uredništva so vsako sredo ob 17. uri. Rokopisov ne vračamo in pisem uredništvu ne honoriramo. Pisma uredništvu ne smejo presegati 7,5 tipkane strani (pol avtorske pole). Celoletna naročnina za dijake in študente je 50 din za ostale 75 din. Številka žiro računa 50101 – 678 – 47303 – z obveznim pripisom za Tribuno!

TISK: Tiskarna Ljudske pravice v Ljubljani. Priprava za tisk: IBM Dnevnik

Oproščeni temeljnega davka na promet po pristojnem sklepu številka 421-1/70 z dne 22. januarja 1973.

Naj živi proletarska revolucija!

Univerzitetna konferenca ZKS povezuje komuniste, ki delajo ali študirajo na visokošolskih organizacijah ljubljanske univerze in je oblika akcijskega povezovanja komunistov na visokošolskih organizacijah z namenom, da zagotovi enotno obravnavo tistih vprašanj, ki so skupna za delovanje komunistov na univerzi v Ljubljani.

Na podlagi statutarnega sklepa o ustanovitvi, sprejetega leta 1978, univerzitetna konferenca ZKS obravnava in sprejema priporočila na vrsti področij znotraj vzgojno izobraževalnega sistema, tako priporočila o idejnopolitičnih problemih uresničevanja zasnove usmerjenega izobraževanja v visokem šolstvu, idejnopolitičnih vprašanih raziskovalnega dela, o uveljavljanju in utrjevanju samoupravnih odnosov in družbenoekonomskih odnosov v visokem šolstvu, o idejnopolitičnih problemih vsebine vzgojno izobraževalnega procesa, zlasti o uveljavljanju marksistične zasnovanosti vzgojno izobraževalnega dela, potem pa še o družbenoekonomskem položaju študentov, idejnih vidikih informiranja, uresničevanju kadrovske politike v visokem šolstvu in drugih aktualnih družbenih vprašanih, ki so pomembna za visoko šolstvo.

Univerzitetna konferenca ZKS ima nestalni sestav. Osnovne organizacije ZK delegirajo za vsako sejo univerzitetne konference po enega člana. Pri delu univerzitetne konference sodelujejo tudi člani mestne in občinskih konferenc ZKS, ki so bili izvoljeni v osnovnih organizacijah ZK s področja univerze. Univerzitetna konferenca je sklepčna kadar na seji prisostvuje vsaj dve tretjini delegatov iz OOKZ, priporočila pa sprejema z večino glasov prisotnih članov. Univerzitetna konferenca, ki jo sklicuje sekretariat, se sestaja po potrebi.

V obdobju zadnjih dveh let se je sestala osemkrat. Na prvi seji so si komunisti ljubljanske univerze zadali naloge pri nadaljnji preobrazbi visokega šolstva in raziskovalne dejavnosti, na drugi so ocenili stanje in postavili naloge v pogledu nadaljnjega razvoja samoupravnih in dohodkovnih odnosov ter sprejeli program dela UK ZKS za štud. leto 1978/79. Na tretji seji so si komunisti na univerzi postavili naloge pri preobrazbi vzgoje in izobraževanja, na četrto so ocenili samoupravni, družbenopolitični in ekonomski položaj študenta v vzgojno izobraževalnem procesu na univerzi, na peti seji so se komunisti opredelili do uresničevanja kadrovske politike na visokošolskih organizacijah združenega dela univerze Edvarda Kardelja in na šesti seji ocenili idejnopolitične razmere na univerzi Edvarda Kardelja ter si zadali naloge pri nadaljnji preobrazbi visokega šolstva in raziskovalne dejavnosti. Na sedmi seji so komunisti na univerzi ocenjevali poglobljanje marksistične zasnovanosti vzgoje in izobraževanja in idejnopolitično usposabljanje komunistov. Zadnja, osma seja univerzitetne konference v juniju 1980 je obravnavala smeri nadaljnjega razvoja univerze Edvarda Kardelja v Ljubljani in opredelila naloge komunistov pri njihovem uresničevanju.

Univerzitetna konferenca ZKS deluje na podlagi programa, ki ga sprejema ob začetku vsakega študijskega leta. Ta program predstavlja enotno usmeritev za delo vseh komunistov na univerzi v tekočem študijskem letu. Program uresničujemo komunisti z različnimi oblikami dela. Med njimi so še posebej pomembne prav seje UK ZKS, kjer oblikujemo in sprejemamo priporočila za razreševanje odprtih vprašanj, ki predstavljajo vsebino posamezne seje.

Na področju univerze deluje 59 OOKZ, in sicer na VOZD-56, ostale pa v Študentskem centru, Tajništvu univerze in na Radiu Student. Organizacijsko so te OOKZ povezane v štirih občinskih konferencah ZKS Ljubljana (v Bežigradu 10 OOKZ, v Centru 29 OOKZ, v Mostah 1 OOKZ in na Viču 18 OOKZ) in 1 OOKZ v OK ZKS Domžale. V teh OOKZ je organiziranih približno 2600 študentov in približno 500 pedagoško znanstvenih delavcev. Delež komunistov med rednimi študenti je približno 17 %, delež komunistov med pedagoško znanstvenimi delavci 32 %.

Da bi bila povezava med OOKZ na področju univerze in univerzitetno konferenco čim trdnjša, stalna in učinkovita, organizira sekretariat UK ZKS kot stalno delovno telo univerzitetne konference mesečne razgovore s sekretarji OOKZ.

Na teh razgovorih prihaja do pomembne izmenjave informacij in stališč med sekretarji OOKZ, na drugi strani pa med sekretariatom UK ZKS in OOKZ. Tovrstna medsebojna izmenjava informacij je pomemben element za učinkovito politično delo OOKZ, UK ZKS in sekretariata UKZKS.

Sekretariat univerzitetne konference kot stalno delovno telo sestavlja 7 članov (5 delavcev in 2 študenta) ter sekretar. Sekretarja in sekretariat UK ZKS izvoli univerzitetna konferenca. Sekretariat opravlja vrsto nalog, tudi med njimi je še vedno precej nalog operativnega značaja, sicer pa sklicuje seje konference, organizira in spremlja uresničevanje sprejetih priporočil, koordinira delo OOKZ in svoje delo usklajuje s posameznimi OK ZKS in MK ZKS. V dogovoru z le-timi se neposredno vključuje v razreševanje konkretnih idejnopolitičnih problemov visokega šolstva, skrbi za vsestransko obveščanje o delu univerzitetne konference ZKS in opravlja druge naloge, ki izvirajo iz delokroga komunistov na univerzi.

Sekretariat ustanavlja po potrebi občasne delovne skupine, ki pripravljajo osnovna gradiva za posamezne seje univerzitetne konference. Ob tem sodelujejo člani sekretariata tudi v delovnih skupinah, imenovanih pri posameznih občinskih komitejih. Le-ti imenujejo tovrstne delovne skupine v sodelovanju s CK ZKS z namenom razreševanja perečih odprtih vprašanj idejnopolitičnega in organizacijskega značaja, ki se občasno pojavljajo pri delu posameznih OOKZ na področju univerze.

Sekretariat za obravnavo posameznih skupnih vprašanj in z namenom izmenjave izkušenj in stališč sklicuje komuniste iz visokošolskih organizacij še v drugih oblikah idejnopolitičnega in akcijskega povezovanja, kot so npr. razni tematski posveti, aktivni, usklajevalni razgovori ipd.

O svojem delu in delu univerzitetne konference sekretariat redno obvešča občinske in mestno organizacijo ZKS in jih vabi na vse svoje seje (teh je bilo v obdobju od junija 1978 do septembra 1980 38).

Komunisti na univerzi delujejo še v posameznih aktivih, kjer razrešujejo specifična vprašanja določenih sredin, najpogosteje pa je med temi oblikami delovanje v aktivih delavcev in aktivih študentov. V preteklem obdobju (po 8. kongresu ZKS) so se komunisti na univerzi soočili z vrsto odprtih vprašanj pri svojem delu in z njih razreševanjem. Velik poudarek je bil dan potrebi po nadaljnjem razvoju in podružbljanju visokega šolstva ter raziskovalne dejavnosti, oz. dograjevanju celovitega sistema vzgoje in izobraževanja in raziskovalne dejavnosti. Ob tem je bila opravljena še vrsta drugih aktivnosti, brez katerih ne bi mogli uresničevati zastavljenih nalog na področjih, ki so za delo komunistov na univerzi prioritetnega značaja.

Uresničevanje ustavne zasnove samoupravne organiziranosti in odnosov naših VOZD in univerze je pomenilo izpolnitev temeljnega pogoja za nadaljnje razvijanje visokega šolstva. V začetni fazi je bila odprta vrsta front in sicer borba za marksistično zasnovanost celotne visokošolske dejavnosti, za povečanje učinkovitosti študija in raziskovalne dejavnosti, okrepila se je bitka za popolno izvajanje dogovorjene kadrovske politike na visokošolskih organizacijah, povečala se je skrb za stalno spremljanje in ocenjevanje vseh oblik idejnopolitičnega diferenciranja ob iskanju rešitev za ključna vprašanja razvoja visokega šolstva. Obenem je to obdobje tudi obdobje idejnopolitične, organizacijske in kadrovske krepitve ZK na področju univerze.

Doseženi so bili pozitivni premiki v odnosih in miselnosti posameznikov na visokošolskih organizacijah. Kljub temu, da so nekateri premiki prepočasni, so bili doseženi nekateri dobri rezultati. Študijski programi so skoraj na vseh visokošolskih organizacijah bili na novo oblikovani in posodobljeni, dan je večji poudarek marksistični zasnovanosti študijskih programov, vsepovsod je uveljavljen sklop predmetov Temeljni marksizma, učinkovitost študija se izboljšuje, visokošolske organizacije se postopoma odpirajo in povezujejo, uveljavlja se postopoma sistem permanentnega izobraževanja in še so področja, kjer so komunisti prispevali svoj delež pri razreševanju odprtih vprašanj na področju univerze.

Naloge na področju uresničevanja dogovorjene kadrovske politike na ljubljanski univerzi komunisti še niso uresničili v celoti. Število študentov na redno zaposlenega pedagoškega delavca se je v zadnjih petih letih povečalo s 15 na 16. Bolj kot to pa zaskrbljuje podatek, da je število članov ZK v vrstah pedagoško znanstvenih delavcev v zadnjih dveh letih padlo za 2 % in to kljub veliki pozornosti, ki je bila ves ta čas namenjena kadrovski politiki v visokem šolstvu.

Komunisti na univerzi so se vključili v utrjevanje družbenopolitičnega, samoupravnega in ekonomskega položaja študentov. V celoti gledano s političnim delovanjem študentov ne moremo biti zadovoljni, študentje komunisti se premalo vključujejo v delo OOKZ na visokošolskih organizacijah. Le ozke skupine, ki pa se vključujejo, so s političnim delom preobremenjene. Komunisti študentje se na splošno tudi slabo vključujejo v delo OOKZSMS, zato smo sredi naloge, da razširimo krog mladih komunistov, ki bodo nosili politične in samoupravne odgovornosti na visokošolskih organizacijah in na univerzi. Na tem področju so v zadnjem času že zaznavni nekateri bistveni premiki, predvsem ob pospešenem mobiliziranju komunistov v delu ZSMS in v aktiviranju OOKZSMS v celoti.

OOKZ na področju univerze premalo skrbijo za organizirano idejnopolitično usposabljanje svojih članov, ki bi prispevalo k idejni krepitvi in mobilizaciji članstva ZK. Vse to pred OOKZ postavlja zahtevo, da skupno z marksističnimi centri prevzemajo večjo odgovornost za tovrstno delo in predvsem rezultate.

Reorganizacija ZK na ljubljanski univerzi je že dala določene rezultate, na osnovi katerih je in bo možno organizirati delo že bolj uspešno in učinkovito. V obdobju po kongresu je bila ustanovljena vrsta novih OOKZ, predvsem na enovitih visokošolskih organizacijah. Tako trenutno deluje na ekonomski fakulteti 5 OOKZ, na fakulteti za elektrotehniko 4 OOKZ, na medicinski fakulteti 6 OOKZ, na pravni fakulteti 5 OOKZ in na fakulteti za sociologijo, politične vede in novinarstvo 4 OOKZ, ki so vse nastale po reorganizaciji v zadnjih dveh letih. Osnova za obstoječo organizacijsko shemo je različna. Osnovne organizacije so oblikovane ali po letnikih ali po smereh. Pedagoški delavci in študentje delujejo organizirano še v ustreznih aktivih.

Nova organiziranost ZK na univerzi je prispevala k aktivnejšemu delovanju širšega kroga komunistov, ki so se v prejšnjih osnovnih organizacijah, ki so štejele tudi preko 300 članov z lahkoto skrili v masi neaktivnih. V vsakem sekretariatu OOKZ sta vključena v delo najmanj 2 študenta. Med sekretarji OOKZ je približno četrtnina študentov, med namestniki pa je ta delež mnogo večji.

V zvezi s samo reorganizacijo ZK na področju univerze je pomembna ugotovitev, da so se iniciative in predlogi ter celoten postopek organiziranja izoblikovali in uresničili vrstah samih komunistov, ki so ugotovili, da se v tako številčno močnih organizacijah ne da delati in da je nova organiziranost nujna, če želi imeti ZK vlogo, ki naj bi jo v našem sistemu imela.

Organizacijska povezava OOKZ z občinskimi konferencami ZKS je dala določene rezultate. Visokošolske organizacije tako ne delujejo več kot zaprt sistem znotraj Ljubljane, pač pa kot njen integralni del z vsemi svojimi uspehi in težavami, ki se ob delu pojavljajo.

Študentje-komunisti aktivno delujejo še v aktivih ZK v študentskih pokrajinskih klubih, ki so oblika akcijskega povezovanja študentov komunistov, ki študirajo na različnih visokošolskih organizacijah, povezuje jih pa regijska pripadnost. Tovrstni aktivni ZK delujejo znotraj študentskih pokrajinskih klubov in usmerjajo aktivnost le-teh. Po pravilu je od organiziranega delovanja aktivov ZK odvisno tudi delovanje klubov. Aktivni ZK se pri svojem delu pretežno povezujejo z regijskimi dejavniki, od koder prihajajo študentje, najučinkovitejše pa je sodelovanje z medobčinskimi sveti ZKS posameznih regij oz. s K OK ZKS posameznih občin. Pri tem je treba poudariti, da pogosto sodelovanje z regijskimi dejavniki ni vedno tako, kot bi si ga v aktivih želeli. Očitno je, da se v nekaterih primerih za študente zanimajo v domačih regijah le ko končajo in se nočejo vrniti domov, kakršnokoli sodelovanje z njimi med študijem pa zanemarjajo.

Pri svojem delu se aktivni ZK srečujejo skoraj izključno s problematiko domače regije. Organizirano delovanje študentov komunistov v taki obliki se je pokazalo kot koristno, predvsem za komuniste, ki se imajo namen po končanem študiju vrniti v domačo regijo.

V Študentskem centru so študentje komunisti akcijsko organizirani v zboru komunistov stanovalcev v Študentskem centru. Vendar moramo vlogo tega zbora pri urejanju vseh pomembnih vprašanj v Študentskem centru še občutno okrepiti. Res pa je, da so komunisti študentje v Študentskem centru že doslej opravili pomembno delo. V prihodnje bomo od njih to še dosledneje zahtevali.

ŠC

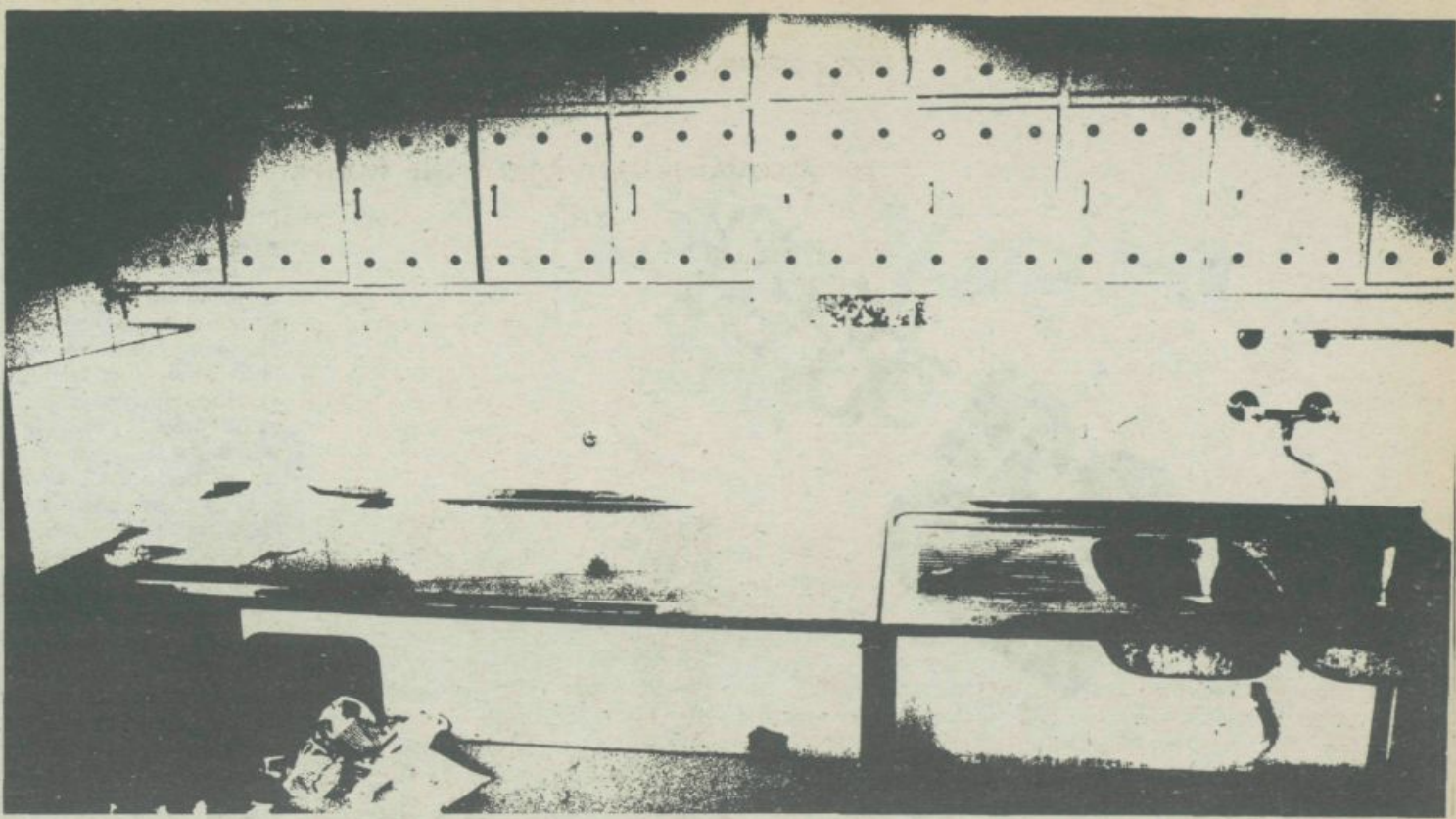
Tovariši brucki in brucke, mucki in mucke, stari mački in mačke! Ne povemo vam nekaj novega. Študentski center je. Obstaja. V študentskih domovih je naokroglo 34 stotov ležišč, viri se o natančnem številu razhajajo iz objektivnih razlogov. Kar družji v njih študente med seboj so sobe s „cimri“ (to so tisti, ki spijo v isti sobi s tabo, navadno imaš le enega. Lahko jih je več, vendar to ni več po „JUSU“ študentskih domov). Študenti v domu vspostavljujejo odnose med seboj na hodnikih umivalnicah in pred stranišči, če se jih preveč ne tišči in imajo prost dostop do školjke z „živio“. Čajna kuhinja, kjer se poleg čaja kuhajo in cmarijo tudi druge reči, je poleg že prej naštetih objektov prostor, ki predstavlja središče družabnega življenja v domu. Za Bežigradom še takih kuhinj ni več. Druga zelo pomembna oblika družabnega življenja v študentskem centru so „žuri“ za bolj ali manj zaprte, da ne rečemo ravno privatne, družbe. In kaj sploh še imamo v študentskih domovih. Osebe moškega in ženskega spola, ki so ločeno spravljene v posamezne stavbe. Za letos se pripravljajo mešani domovi, kjer bo delitev po spolih ostala v okviru posameznih traktov.

Spolnega življenja stanovalec doma uradno ne sme imeti, in ker takih dogodkov uradno za to, pristojni še niso potrdili, študent v domu spolnih odnosov uradno tudi nima. Gre namreč za to, da sme vsak spati le v svoji sobi in v svoji postelji. Za vse tiste brucke, ki vas je ob branju prejšnjih dveh stavkov zaskrbelo za vašo prihodnost. Ne jemljite si tega k srcu. Ne obupajte. Zgoraj piše le, da zaenkrat po uradno potrjenih virih pristojnih organov študentskega centra, spolnih odnosov — takih ki trajajo in se vrstijo skozi noč v svoji ali tuji postelji le uradno ni. Dejansko pa so. Intimni v dvoje, troje in še kako drugače. Premnoge slike golih teles, ki so bile objavljene v že izdanih številkah časopisa UK ZSMS Tribune, so ravno iz tega avtentičnega študentskega okolja. Do zblizanjanje stanovalcev in stanovalk, pride največkrat na žurih, kjer se poleg tega, da se pije in kadi, dostikrat tudi govori in posluša. In to reči, ki velikokrat presegajo vsebinske okvire meščanskega družabnega življenja. Žuri so namreč ena temeljnih oblik družbenopolitičnega usposabljanja stanovalcev študentskega centra. Kar se konec koncev vidi tudi v njihovi družbenopolitični dejavnosti. Na žure zaidejo včasih tudi kakšni zunanji.

V odnose z delavnimi osebjem vstopajo stanovalci konkretno pri zamenjavi posteljnine, plačilu stanarine in seveda z referentom za stanovanjska vprašanja pri vselitvi in podobnih problemih. Hišnik je zelo potrebna oseba, posebej kadar se kaj pokvari. Jesti se v menzi tudi da, samo kaj in kako je v danih pogojih vprašanje. No in v isti stavbi, kjer je menza, to je poleg telovadnice v študentskem naselju (v menzi so tudi vse večje prireditve v nemajemskem času) je tudi UPRAVA študentskega centra. Njena dejavnost, to se nanaša na povsem konkretne tehnokratsko-birokratske elemente v njej, zviša temperaturo študentom v naselju vsakič, ko dvignejo stanarine ali bolje pripravljajo dvig stanarin. No in letos je ta reč šla malce preko običajne mere. Ob novem letu (1980) so predlagali 53 % zvišanje stanarin. Študentje so zagnali vik in krik. Na plan so prišle mnoge pomanjkljivosti v delovanju študentskega centra in tak problem je osvetlila žarka svetloba, da se je postavil pred nas cel kot je ne le v posledicah, temveč tudi vzrokih zadnje. (OPOMBA GLEJ: TRIBUNA LETNIK XXIX, št.: 16, 17 — 18, 19 — 20)

Za razumevanje in razreševanje problemov študentskega centra je bistvenega pomena poznavanje položaja študentskega centra v naši širši družbeni skupnosti socialistični republiki Sloveniji in odnosov s katerimi je študentski center vključen v ta družbeni prostor. Ti dejanski odnosi določajo dejanski položaj študentskega centra v naši družbi. Položaja ne določajo besede na papirju. Gre pač preprosto za to, da s tem, ko so stavbe postavljene, ob tem, da jih je še vedno premalo, in napolnjene, še ni uveljavljen njihov razredno-socialni namen.

Študentski center ni neposredno proizvodna delovna organizacija, zato se sredstva, ki vanjo pritečejo v njej tudi „porabijo“. Sredstva pridejo od stanovalcev študentskih domov,

nekaj malega od republiške izobraževalne skupnosti (164 starih milijonov letno za investicijsko vzdrževanje — na delu je komisija, ki bo ugotovila ustrezno te vsote in jo po potrebi povečala) in od študentskega servisa, to je dohodka, ki ga s svojim delom ustvarijo srednješolci in študentje.

Povod za letošnjo krizo je bil nerazumljiv zaključni račun za lansko leto. (Mimogrede „nerazumljiv“ je postal „predvsem zaradi višine zneskov namenjenih v posamezne sklade. Ključ in kriteriji delitve sredstev in obračunave storitev niso neurejeni šele od lanskega leta!) in nove kalkulacije, ki so predvidevale 53 % povišanje stanarin. Ta kriza je širša in globlja od prejšnjih. Pa ne zaradi številke 53, ki se nam ob tem, da je realno povišanje za 31 % izraz dejanskih stroškov in gre le razlika 22 % na račun „strokovne nesposobnosti“ tehnokratsko-birokratske strukture v upravi študentskega centra.

Ta kriza je postavila nekatera nova in ponovila nekatera časovno rešena vprašanja, ki s svojo ponovno postavitvijo razkrivajo dejanske vzroke nastalega stanja.

— Gre za povezavo med dvigom stanarin in štipendij in s tem spremljajočimi pojavi razburjanja in razburkanja študentskih množic in temu primeren odziv slovenskih družbeno-političnih struktur. Razvoj in rast štipendiranja dobi ob takih trenutkih nov polet in s tem razkriva dejansko razredno vlogo štipendije.

— Gre za to, da kontinuirano linearno odvisno zviševanje stanarin in štipendij ne rešuje položaja in spreminja značaj delovne organizacije študentski center. Zamenjava vodstvenih struktur tega ne spremeni, če se ob tem ne uredi razmer, to je zagotovo uveljavitev posebnega družbenega interesa v praktični in ne le formalno-papirni vsebini dela študentskega centra.

— Gre za vprašanje formalnega in dejanskega položaja študentskega servisa v združenem delu, študentski servis je organizacija, ki poseduje delovno silo delovnim organizacijam le za določena opravila in naloge, ki so časovno omejena. Ta delovna sila je izredno poceni, ker je ni potrebno vzdrževati kadar je ne potrebuješ in ob tistem kar dobita posrednik (študentski servis) in začasni delavec na roko, ne plača nikakršnih dajatev. Študentje in učenci potrebujejo denar, OZD pa poceni delovno silo in imamo trg, ki je potreben obema?)

— Gre za obstoj občudijskih dejavnosti študentov, ki so ne glede na že tako reven obseg dejavnosti v katere je vključenih zelo malo študentov, življenjsko ogrožene.

Gre za to, da se tistim, ki se aktivno vključujejo vanje, zapre možnost kreiranja družbene zavesti.

Vprašanje tovrstnega razvoja ali nazadovanja obsega in kvalitete občudijskih dejavnosti pa buri tako organizirane kot neorganizirane oblike delovanja subjektivnih sil in s tem ponovno postavlja vprašanje družbeno-ekonomskega položaja študenta pri nas.

Kako to spreminiti ali kako razreševati obstoječa protislovja? Graditi moramo sistem samoupravnega planiranja in odločanja, ki bo živel, rasel in prerastel obstoječe odnose. Konkretno za študentski center to pomeni, da se prekine s tradicijo ločenih grup (delavcev, študentov, uprave in uporabnikov) od katerih vsaka zastopa svoje lastne parcialne interese, ki se srečajo in spopadejo le na sejah sveta centra. Svoj lastni parcialni interes je v bližnji preteklosti delegacija uporabnikov, v kateri so delegati, ki naj bi zagotavljali interes širše družbene skupnosti, izkazala na ta način, da je bila to še celo poudarjeno pasivna delegacija v tridomno sestavljenem svetu centra (uporabniki, delavci, študentje: vsaka skupina s svojo delegacijo). Zakaj zgoraj omenjamo štiri grupe: Zato, ker so tehnokratsko-birokratski elementi v upravi centra v preteklosti uspeli upravljati — bolj po domače in razumljivo se temu reče manipulirati s študenti in delavci, s tem da so skrivali zaradi svoje „strokovne nesposobnosti“ dejanske vzroke neurejenih razmer. To jim je uspelo na ta način, da so zvrčali krivdo za slab socialno-ekonomski položaj delavcev na študente (ob tem, da so imeli razmerje osebnih dohodkov v tej organizaciji združenega dela tudi 4:1) češ, da so oni tisti, ki ne plačajo dovolj visokih stanarin. Torej: pred delavci so prikrivali socialni pomen študentskega centra in odnos družbe (neodnos) do reševanja teh problemov. Velik del študentov so obrnili proti delavcem tako, da so delavce prepričali v njihovo upravičenost prisvajanja dohodka ustvarjenega z delom učencev in študentov preko študentskega servisa. Z drugimi besedami: preprečevali so povezano organizirano akcijo študentov in delavcev centra. Pred nami je preiti iz še vedno obstoječih načinov in oblik upravljanja študentskega centra, v take, v katerih se bo dejansko uresničeval poseben družbeni interes, v katerih bo stanovalec študentskega centra imel pogoje za delo in življenje, v katerih se bo razvil v delavca, ki bo odločal o rezultatih, vsebini in namenu svojega dela, ne pa čakal na „vstop v življenje“. Izvajanje ukrepov družbenega varstva ali po starem prisilne uprave lahko finančno situacijo sicer reši, vendar močno zavre uveljavljanje posebnega družbenega interesa v študentskem centru, ki se lahko uresniči le skozi samoupravno planiranje in odločanje delavcev, študentov in delegatov družbene skupnosti.

Dušan Turk

tribuna

S to naročilnico nepreklicno naročam
izvodov študentskega časopisa TRIBUNA.
Obvezujem se, da bom naročnino poravnal
po pošti.

ime _____
naslov _____

ČASOPIS ZA KRITIKO ZNANOSTI

Časopis za kritiko znanosti namenja svoje strani predvsem tistim razmišljajočim študentom in mlajšim raziskovalnim delavcem, ki v slovensko strokovno publicistiko vnašajo MARKSISTIČNO razliko.

Njegova uredniška politika, izhaja iz zgodovinsko-materialistične analize sodobne družbene dejanskosti ter namenja posebno pozornost mestu in vlogi znanosti (in „duhovne produkcije“ sploh) v tej dejanskosti. Gre torej za kritiko, ki ne ostaja „izven objekta kritike samega“, temveč gleda na znanost, kakor tudi na druga področja človekove dejavnosti (religijo, pravo, moralo ...) kot na „posebne načine produkcije, ki spadajo pod njen obči zakon“. Časopis se neizprosno bojuje proti vsem tistim prizadevanjem v znanosti (in ostali „duhovni produkciji“), ki se trudijo apologetsko zakrinkati realna družbena protislovja, otopiti razredni boj in blokirati revolucioniranje družbenih razmerij.

Najpomembnejša področja, ki se jih loteva Časopis: zgodovinski materializem, kritika politične ekonomije, filozofije, vprašanja delavskega gibanja, kritika metodologije sodobnih znanosti, vprašanja „normalne“ zavesti oziroma norosti, urbanizem, arhitektura, planiranje, sociologija ...

S to naročilnico nepreklicno naročam
izvodov ČASOPISA ZA KRITIKO ZNANOSTI.
Obvezujem se, da bom naročnino poravnal po
pošti.

ime _____
naslov _____

Naslov: Časopis za kritiko znanosti, Trg osvoboditve 4.
Naročnina:
celoletna naročnina za posameznike, šole in knjižnice 70 din
celoletna naročnina za institucije 150 din
enojna številka 20 din
dvojna številka 30 din

Prav gotovo ste obveščeni, da v Ljubljani oddaja poseben študentski radio, ki se imenuje RADIO ŠTUDENT in ki je letos 9. maja slavil že 11-letnico obstoja.

Ima pomembno mesto kot komunikacijsko sredstvo v univerzitetni sredini in je kot tak tudi pomemben integralni faktor ljubljanske univerze in mlade generacije. Naloga radia je v tem, da približuje visoko šolstvo drugim področjem družbenega življenja in omogoča obojestranski pretok informacij med univerzo in širšo družbeno skupnostjo. Radio je tudi pomembna vez med študenti in ostalimi deli mlade generacije, saj jih obojestransko obvešča o življenju in delu mladih v visokem šolstvu, srednjih šolah in v zadnjem času tudi vse bolj o položaju in delu mladih v združenem delu ter v boju za nadaljnji razvoj samoupravnih socialističnih odnosov.

Oddaja vsak dan od 11. do 15. ure, ob petkih, sobotah in nedeljah pa lahko na valovih RŠ poslušate oddajanje tudi od 20. do 24. ure – torej skupaj kar 40 ur programa na teden.

Program radia pripravljajo redakcije, za njegovo delovanje pa skrbijo še tehniki, spikerji, akviziterji, ter še kdo, saj je radio vedno odprt za kakršne koli sodelavce, ki prek radijskega medija lahko uresničujejo svoje ideje in ustvarjalnost. Zato je najbolje, da se kar takoj odpravite v študentsko naselje v blok 8-klet, kjer je sedež radia in tam urednikom posredujete svojo kreativnost, se zmenite za bogato nagrajeno sodelovanje.

Redakcije, ki vodijo delo radia, pa so:

- aktualno politična (APR)
- družbena
- kulturna
- glasbena.

Delo posameznih redakcij vodijo uredniki, ki pa nikoli nimajo dovolj sodelavcev, zato izrabijo vsako priložnost, da propagirajo delo svoje redakcije in s tem pridobivanje.

I. Delo aktualno-politične redakcije temelji na osnovah informativnega, ažurnega pokrivanja vseh aktualnih dogodkov s področij samoupravljanj, vzgoje in izobraževanja, socialnoekonomske problematike ter na spremljanju in komentiranju dogodkov v svetu in domovini zaradi vsesplošnega podajanja celovite informacije. Vsa ta področja se potem delijo na ožja in širša, pri čemer se ne

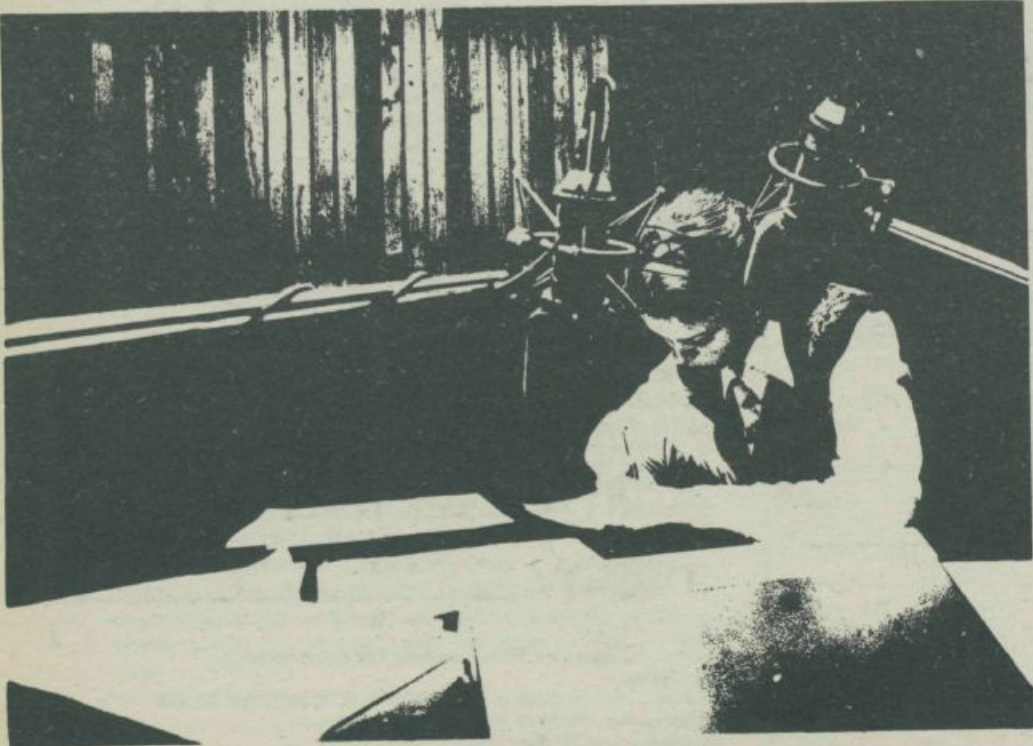
sme pozabiti na mnenje posameznikov, ki ustvarjajo javno mnenje. Sistem javnega komuniciranja in obveščanja, ki ga podaja aktualno-politična redakcija, ima pomembno vlogo v družbenem življenju. Medij radia študent je politična sila, ki lahko vpliva na zavest zelo progresivno. Pri tem pa moramo upoštevati, da informiranje ni le orožje političnega boja za oblast, niti sredstvo političnega monopola, temveč v razmerah socialističnega samoupravljanja lahko izraža delo aktualno-politične redakcije množico samoupravnih interesov, kot tudi stanje družbene zavesti pri spoznavanju skupnih družbenih interesov. Pri tej usmeritvi opazimo, da ne nasedamo enostranskemu, nepreverjenemu in neresničnemu obveščanju, zanemarjanju splošnih družbenih interesov, kot tudi, da ne podlegamo kvazi senzacionalizmu potrošniško usmerjenih posameznikov. Takšnim pojavom se postavljamo po robu in stremimo za tem, da se prizna kritika družbe, da ne postane filistrska ustanova, temveč da ohranimo svoje revolucionarne pozicije.

II. Družbena redakcija tematsko pokriva notranje in zunanje politične dogodke in dogajanje na Univerzi. Njene oddaje so odprte, socialistične tribune, v katerih študentje in drugi občani uresničujejo z izražanjem svojih stališč svoje ustavne in samoupravne pravice. Tako po eni strani oddaje pripomorejo k boljšemu razumevanju naše družbene stvarnosti, po drugi strani pa izobraževalne oddaje seznanjajo poslušalce z marksistično mislijo in z novimi družbeno-ekonomskimi odnosi pri nas in v svetu. Oddaje kritično ocenjujejo razne negativne pojave in nepravilnosti tako doma kot v svetu, seveda pa v konstruktivnem smislu, ter na ta način prispevajo k razreševanju sodobnih problemov.

III. Program kulturne redakcije pokriva področje kulturnega oziroma umetniškega delovanja od najprimitivnejših oblik oblikovanja človeških odnosov do najvišjih oblik. Spremljanje tekočih dogodkov na kulturnem oziroma umetniškem področju je usmerjeno na dve področji:

- v obliki sprotnih krajših informacij in zapisov
- teoretična razmišljanja o različnih problemih umetniškega oziroma kulturnega življenja.

Problem kulturne redakcije je zaradi narave dela objektivizacija estetskih oziroma vsebinskih kriterijev ocenjevanja prispevkov, kar pa mora temeljiti na osnovah materialistično humanističnega pogleda na življenje.

IV. Glasbena redakcija zapolnjuje osrednji del programa na RŠ. Delo glasbene redakcije je prežeto s spoznanjem, da nobena oblika produkcije, tako tudi ne produkcija in reprodukcija glasbe, ni neodvisna od zgodovinskih družbenih dogajanj.

Zavedamo se, da je glasbena produkcija s svojim večjim delo vključena v industrijo zabave, ki producira produkte, ki služijo manipuliranju z množicami. Na ta način se skuša ohraniti struktura socialnih in produkcijskih odnosov v družbi nasploh pa tudi znotraj kulturne sfere človekove produkcije sveta. Prostor revolucionarnega angažmana sodelavcev glasbene redakcije radia Študent je tako umeščen ravno sem, kjer se je treba postaviti po robu manipulativni eksploataciji glasbe ter njenemu reduciranju na golo blago, na artikel splošne porabe in zaslužkarske zabave, temu nasproti pa postaviti tisti del glasbene produkcije, ki osvešča poslušalca ter revolucionira odnose na tem področju. Naloga glasbene redakcije radia Študent je, da upoštevajoč vsa zapisana spoznanja, v praktičnem delu pri oblikovanju konkretnih oddaj in radijskega sporeda razkriva tisto glasbo, ki je v službi reakcionarnih, meščanskih, potrošniških ideologij, ki fetišizira, mistificira, prikriva realno obstoječe odnose znotraj polja glasbene produkcije in zunaj njega – v konkretni družbi – ter da ji nasproti postavlja tisto glasbo, ki je sooblikovalka naprednih, razredno osveščenih in revolucionarnih tendenc, form in vsebin.

V okviru teh programskih smernic posamezne redakcije, katere sestavljajo urednik, novinarji – študentje iz posameznih fakultet in zunanji sodelavci kreirajo dnevni in dolgoročni program radia.

Seveda pa celotni program „pomaga“ kreirati tudi stabilizacijska politika, kateri se je RŠ tudi moral pridružiti, nadalje kronično pomanjkanje sodelavcev... Zaradi tega ostane marsikatera naloga in zamisel neizpolnjena. Kljub temu pa je RŠ vedno bil študentski radio in bo ostal NAŠ tudi v prihodnje.

Glede na pestrost dogajanj v študentskem prostoru, v širši skupnosti in povsod po svetu, je vsebina programa - sama - programska shema letno razdeljana na dve obdobji: na jesensko zimsko shemo, ki se bo začela v oktobru (in potrebuje za svojo splavitev še precej sodelavcev) in na poletno programsko shemo, ki traja od 1. junija do 30. septembra.

Poletna shema upošteva rekreativno mrtvilo na UNIVERZI, zato je njen program prilagojen temu zatišju, kar pa ne pomeni, da tudi v tem obdobju ne bi upoštevali temeljnih programskih usmeritev posameznih redakcij. Radio v tem času aktivno spremlja dogajanja na „širši sceni“. Tako se v tem času vrtijo oddaje kot so na primer IŠCEMO ZVEZO Z BAZO, ki ima namen seznanjati poslušalce s prevodi in recenzijami aktualno družboslovne literature in s krajšimi, repertožno ali esejistično zastavljenimi teksti, nadalje OZEMLJITEV, ki predstavlja teoretično proučitev specifičnega problema, ki je v danem trenutku deležen osrednje (ali pa obrobne) pozornosti. KULTURNA FARMA je oddaja kulturne redakcije, ki pokriva vsa področja aktualnega dogajanja na vseh kulturniških nivojih. Nadalje je tu tudi oddaja ALKEMJA LAŽI, ki je kot odprti termin namenjena predvsem radijskem oblikovanju literarnih tekstov ter teoretičnim tekstom o umetnosti in kulturi. Oddaja APR TEDNIK je namenjena dogajanjem po svetu, ki jih sodelavci RŠ analizirajo v svojih prispevkih. Najbolj dejavna v tem obdobju je glasbena redakcija. Še vedno se „šibajo“ oddaje kot so TOLPA BUMOV, ki predstavlja nove plošče s področja angažirane glasbe.

Se vedno se vrti oddaja RAZSIRJAJMO OBZORJA, ki predstavlja plošče, ki so še vedno aktualne za razvoj današnje rock in jazz glasbe, vendar se jih zaradi časovne starosti ne uvršča v tolpo bumov. V sklop se dodaja tudi nove plošče s področja revolucionarne in folklorne glasbe.

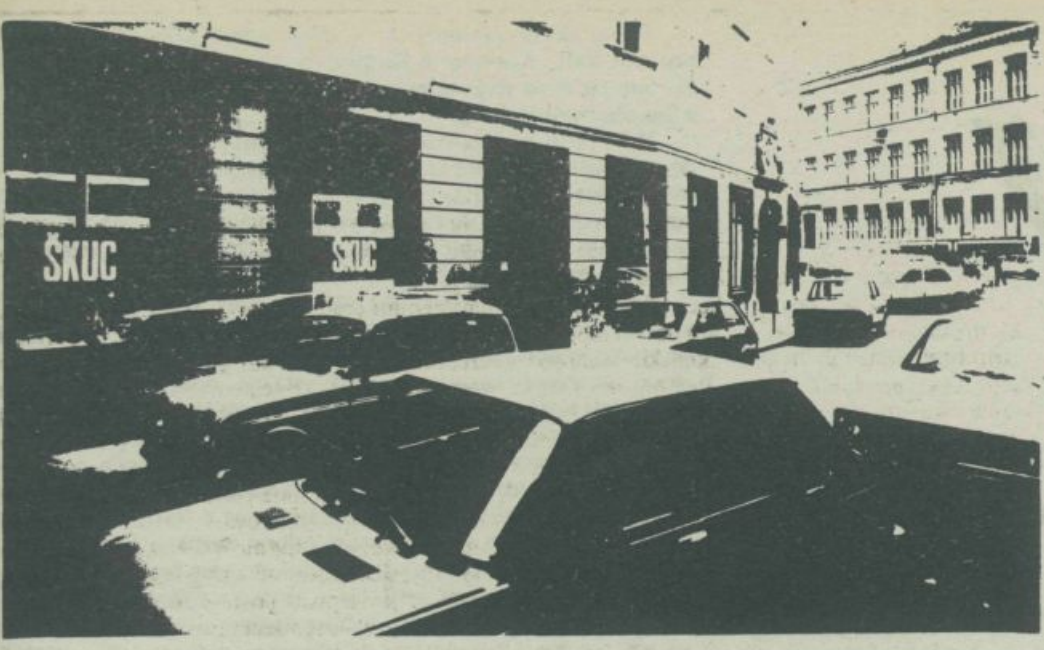
Tu je tudi še oddaja ROŽE za ALBERTA, ki predstavlja termin za jazz, predvsem za sodobno in improvizirano glasbo, poleg tega pa oddaja poskuša informirati o množici poletnih jazz festivalov po Evropi. Poleg naštetih oddaj je še kopicica drugih prav tako pomembnih, če ne še bolj, vendar na tem mestu ne bi vseh naštevali, saj bi na koncu spet kako oddajo pozabili.

Jesensko-zimska shema je po svoji vsebini precej drugačna od poletne. Večji poudarek je namenjen sprotnemu in kontinuiranemu spremljanju dogajanj na naši Univerzi, predvsem študijski in obštedijski dejavnosti študentov, aktivno spremljamo delo Univerzitetne konference ZSMS kot družbeno-političnega predstavnika študentov, spremljamo življenje študentov v študentskih domovih in podnajemniških sobah, pomagamo jim na izpitih... Svoja vrata odpiramo na stečaj za vse literate, kritike in bodoče znanstvene delavce. Raziskujemo vzroke marginalnosti študentske kulture, prehrane, življenja. Še nadalje skrbno spremljamo mednarodno sceno, analiziramo študentska in delavska gibanja, ukrepe multikapitala...

Glasbeni sceni dajemo še naprej velik poudarek. Ne popuščamo pred vse močnejšimi pritiski kapitala, ki nam skuša preko „MODERNE ZABAVNE“ glasbe vsiliti svojo ideologijo in si nas podrediti. Še naprej se borimo za glasbeno osveščenost naših poslušalcev, razširjamo jim obzorja z aktualnimi in angažiranimi ploščami, 'i stopajo na stran mednarodnega proletariata, ki vse bolj drži svet za vrat.

V pisanem tekstu vam težko pričaramo kvaliteto RŠ. Naravnajte svoje skrinje na naše valovne dolžine, ki so 89,3 in 106,6 Mhz in 242 srm ali 1242 khz, in nam prisluhnite!

I. Ne smemo pa seveda pozabiti terminov, v katerih predstavljamo punk-novi val, ki je bil na našem radiu predstavljan od začetka do danes. Še se spominjamo oddaj BODI TUKAJ ZDAJ pa kasneje ROCK FRONTA in zdaj PIR (punk in reggae). Slednji se s poletno shemo tudi izteka, a v pripravi je že nova oddaja, katere obsega pa seveda še ne moremo predvideti, kajti finančne težave, s katerimi se borimo že od ustanovitve naprej, ne prizanesajo niti glasbeni redakciji.

KAM² IN KAKO² NA
 D(igh) heat resistant

OBVESTILO, POVABILO K DELU
 (Škuc, Stari trg 21)

Tukaj imate Študentski kulturni center (Škuc) s telefonom (28-936), posebnim vhodom, lastnim straniščem in brez kopalnice. V Škucu se ukvarjamo s tem, da se kultura dela; ukvarjamo se s tem, da se kultura pokaže, izkaže, prikaže in odkaže kot ljudje sami. In podobno. Ker zdajle bom povedal kar naravnost, da tale tekst, namenjen temu, da je informacija o Škucu, bo to poskusil bit, ampak ne bo, zato povem na samem začetku, tele v tem stavku, da je Škuc odpt predvsem med 11. in 13. uro, da ma tud telefon, ki je bil že omenjen, da je v tem času tukej zmerej kdo, da lahko prideš in vprašaš.

Zdej pa nadaljujem s tekstom:
 Ker hočmo zaobjet čimvečji del kulture, ki je nujno potrebna nam tukej zdej, delamo na čimveč področjih.
 Zdej bodo na nekoliko literaren nečin prišle delne (majčkene) informacije o teh področjih, ki se jim sicer reče sekcije. Ampak še prej bi povedal, da se mi dostkrat in tud zdejle zdi, da so ta področja, da je ta razmejitev navidezna, zato če ne prideš in se ne zanimaš, ne zveš ničesar. Seveda pa bo vse, kar bo tele sledilo napisano, tud res.

In sledilo bo tole:
 Delamo na likovnem področju. Imamo galerijo, v kateri postavljamo, predstavljamo in predstavljamo in na koncu zmerej znova odstavljamo razstave. Lahko prideš in pokažeš svoja dela. Delamo na glasbenem področju. Imamo galerijo, ki je lahko koncertna dvorana, lahko pa tud najamemo kakšno drugo dvorano. Organiziramo koncerte od džezza do pankaa, od baroka do roka in od rokokoja do rokenrola. Če igraš tarok, potem, moj fant, pri Škucu si odjebal. V vsakem drugem primeru pa pridi in pokaži svoja dela.
 Delamo na filmskem področju. Imamo galerijo, ki je lahko kino, v katerem vrtimo svoje in tuje, amaterske in profesionalne ameriške in ruske, črne in bele dobre in slabe filme. Lahko prineseš scenarij filma, ki ga hoče posnet, in se zmejš za material. Lahko prineseš film, ki je že posnet, in se zmejš za projekcijo. Lahko prideš in pokažeš svoja dela. (Imamo pa tud televizijo, ja.) Na področju založništva tiskamo knjige. Če se ti odprte pot do velikih založb, potem Škucove založbe ne potrebuješ. Sicer pa pride in pokaži svoja dela.
 In imamo še sekcijo za literarne večere in odpiramo sekcijo za strip in še kakšno bi odprli, pa se ne mormo spomnt, in imamo gledališko sekcijo. Leži na tleh in čaka. Pridi in pokaži svojo voljo do dela ali pa pridi in vprašaj, kaj se tle dela. Škuc, Stari trg 21, te je obvestil in povabil k delu.

V Ljubljani, 15. 9. 1980 Za Škuc
Odbor za stike z ljudstvom, l.r.

Glede na to, da je večji del možnosti za aktivno kulturo v Ljubljani popisan že z gostilnami, bistroji, točilnicami, pivnicami, barčki, pajzli in predvsem njihovimi veceji – se vaš aktiven odnos do kulture, vaše soustvarjanje kulture kaže predvsem v javnih vecejih omenjenih institucij za aktivno kulturo – se mi zdi skoraj nepotrebno pisati o ljubljanskih uradnih hramih kulture, kajti ti so, z redkimi izjemami, pasivni – se pravi, v resnici so obiskovalci pasivni ob njihovi aktivnosti. Pa naj bo kljub temu ustrezno zahtevi, ki ji seveda ne najdem pametnega razloga, da na kulturnih straneh TRIBUNE pišemo tudi o uradni kulturi.

- Naj torej začnem z možnostmi Vaše aktivne kulture. Prva taka možnost je kar to, kar trenutno držiš v roki. Aktivnost lahko izpričaš na dva načina:
1. Prepogneš list in ga scefraš na kar najmanjše možne koščke. Z drugimi besedami to pomeni, da ga raztrgaš. Vendar bo ta aktivnost navadno trošenje energije, v kolikor ne boš te aktivnosti aktiviral v našem uredništvu pred uredniško publiko, ki ti je ponudila roko. In če ponujene roke ne zagrabiš, lahko to pomeni dvoje. Prvič, da tvoja roka ne služi lastni funkciji (oziroma, da je neuporabna) in se lahko takoj resno zamisliš nad svojo brucovsko usodo; in drugič, da je prva možnost edino možna.
 2. Drugi način pa je manj boleča in krajša varianta prvega načina aktivnosti. Brez okolišenja prideš na uredništvo in nam prodaš svojo aktivnost. S tem profitiraš dvoje – si kulturno aktiven in ti je s to aktivnostjo vsaj delno omogočena (finančno) aktivna kultura v drugih institucijah za aktivno kulturo.

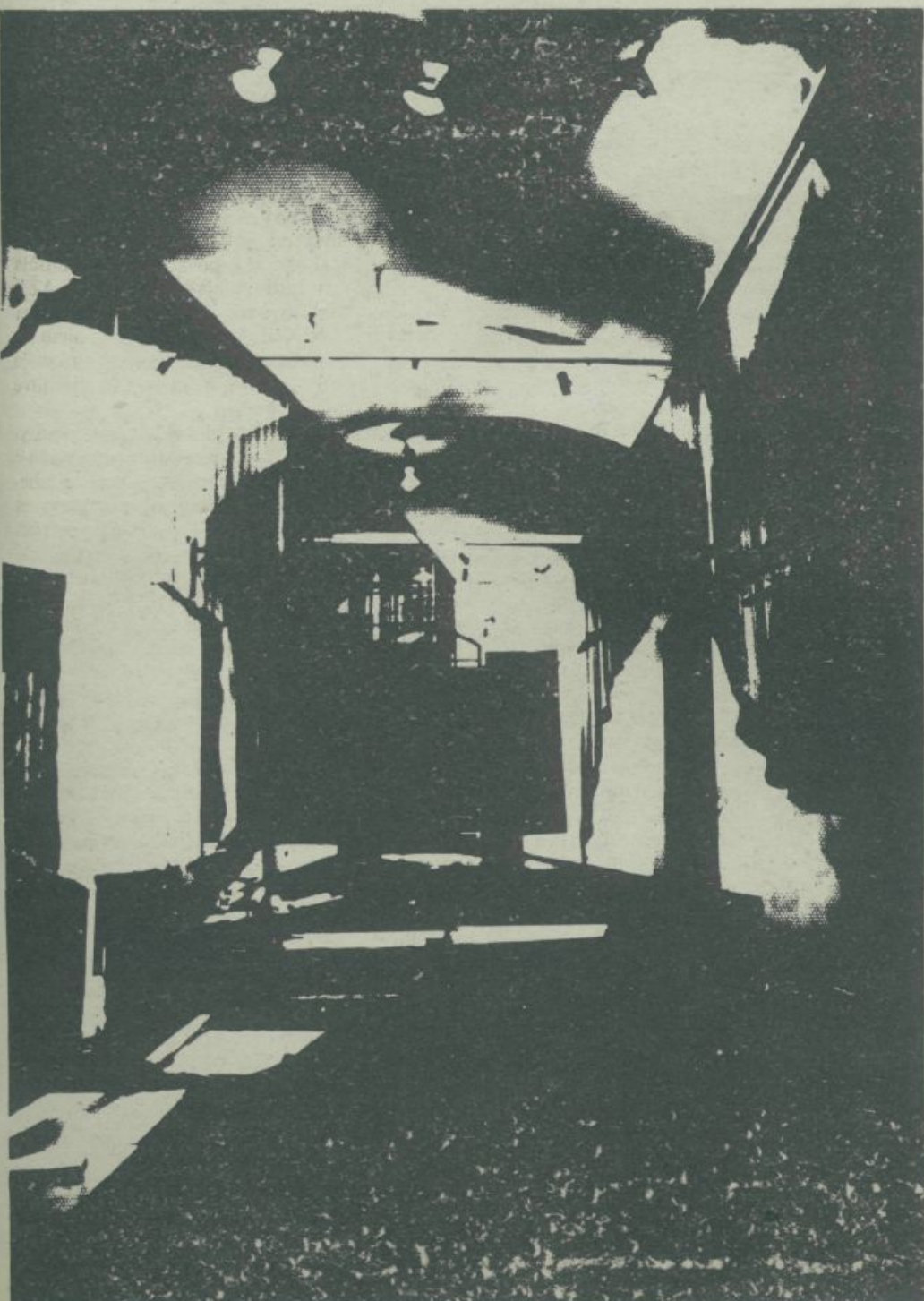
V obeh primerih pa si se primoran pojaviti na uredništvu in s tem dokazati vsaj to, da zmores aktivnost premagovanja stopnic v drugo nadstropje.

- Druge javne hiše aktivne kulture v Ljubljani so poleg telovadnega društva Sokol in društva za rejo malih sodobnih živali še:
1. množica telovadno-plesnih društev od folklorne karakternih pa do utrغانo jazzovskih. Naslove posameznih društev in klubov boste dobili pri njihovih agitatorjih, ki vsak dan med deveto in deseto uro dopoldne povsem neopaženi plešejo rumbo po Titovi cesti.
 2. Nekaj pevsko-grlnih društev, ki omogočajo polno aktivnost glasilk tudi v nočnih urah, ko je na neposvečenih krajih taka aktivnost prepovedana.
 3. glede disko klubov in podobnih plesišč, se brucke lahko pozanimajte pri svojih kolegih iz višjih letnikov. Prepričan sem, da bo vsako vprašanje dobrodošlo.
 4. Potem pa sta tu še ŠKUC in FORUM, toda možnosti aktivnosti so tam tako neizmeme, da se na tem mestu odrekam časti, da jih vsaj delno popišem in zato to prepuščam njihovim uradnim predstavnikom.
 5. Ne nazadnje je tu še radio Študent, ki je vsaj v Ljubljani edini slušni radio, ki od poslušalca zahteva vsaj duhovno aktivnost.

Poleg teh že obstoječih institucij za aktivno kulturo, pa lahko tudi sami organizirate kako aktivnost. Od najbolj banalnih ansamblov za proizvajanje zvokov pa do društva za kulturno oblikovanje klinčkov za obešanje perila.

Pri naštevanju institucij za pasivno kulturo si bomo pomagali s telefonskim imenikom SR Slovenije iz leta 1980. Glede na to pa, da omenjenega priročnika nimam pri roki, se z neprikritim navdušenjem odrekam mukotrpnemu naštevanju vseh mogočih gledališč, muzejev, galerij, knjižnic, koncertnih dvorah, domu Ivana Cankarja (ki seveda ni njegova, pač pa družbena last), kinodvoranam . . . in vam prijazno svetuje, da za omenjene institucije poiščete informacije v dnevnem časopisu in vsaj s tem udejanjite svoj aktiven odnos do njih.

Vaš prijatelj urednik

Kulturno uredništvo TRIBUNE še enkrat najavlja že najavljeni sestanek vseh bivših in sedanjih sodelavcev ter vseh, ki bi radi sodelovali za naprej. Omejitev ni, copate prinesite s seboj. Sestanek bo v sredo, 8. oktobra 1980 ob 15^h v prostorih uredništva. Sicer pa so vsak dan odprta vrata ali pa pisemski nabiralnik za teoretične prispevke s področja kulture in umetnosti, poezijo, prozo, strip . . . ter seveda tudi za prevode tuje literature in teorije.

KAJ
MORA

BRUCKA

VEDETI

O

SEBI

ALI

OBDOBJE

NEPRILAGOJENOSTI

Ogledate si lahko nekaj pesnikov s kostmi in kožo vred, odsvetujem pa mežikanje ali dvigovanje kril (bolje je, če nosite hlače), ker so ti ljudje hitrega pogleda in še hitreše roke.

Če pri Lipi niste srečali svojega najljubšega pesnika, ga lahko z gotovostjo zasledite v bližnjem Bifeju Vesolje, kjer zgrožen podpira steno in čaka prav na vas. Po nekaj hitrih rundah kubanskega belega ruma vas bo pot po vsej verjetnosti zanesla v enega najbolj razpiti ljubljanskih lokalov RIO, čeprav ste pri tem izpustile gostilni Koper in Mrak.

V RIU boste z gotovostjo opazile vaše kolegice, ki se že bašejo s specialitetami z žara ali pa se naslajajo ob stranišni poeziji, ki si je tam priborila domovinsko pravico. Ker menim, da vam tistih nekaj belih rumov v Vesolju ne bo spodkopalo percepcije in boste zato z lahkoto odkrile ženski WC, vam citiram nekaj napisov, ki se bohotijo na moški strani.

„Još 314 dana... dezertirat ču. Ko je juče srao ovde, da još danas smrdi za ubit. Joco, dali se me sječaš? Ti ne, a ja se te. Jao moje dupe. Sad se vidi, da u vama pesnički duh cveta, samo nastavite, klozetski poeta.“

Ker vas v tistem lokalu vztrajno nategujejo in vam odtrgujejo od pol pa do dva deci piva od merice, se preko treh orientirov—Plečnikovega hrama, Pod skalco in Viteza odpravite v staro Ljubljano, kjer domuje študentski kulturni center ali na kratko ŠKUC. Tega ne omenjam, ker bi tam lahko nadaljevale s svojim nacejanjem, temveč zato, ker si tam lahko nabavite hrano druge vrste, ki naj jo študenti pa tudi študentke vsaj nekajkrat

Trenutek še premišljate — drage moje bruculje — nato pa negirate Velb, Konobo in Rotovž ter se napolnite v Vinske mušice, pri tem pa si ne morete kaj, da ne bi stisnile dva deci ljutomerčana v Sokolu in Kolovratu.

V Vinskih mušicah vas po njihovi stari navadi poskušajo napiti do nezavesti in potem izrabiti za kakšnim smetnjakom, vendar jim to ne uspe, ker ste v zadnjem trenutku z brinjevčka prešle na vermut. Ravno ko je žur na višku, vam povedo, da je ura pol enajstih in takrat žal zaprejo vse do sedaj naštetih izžemalnice štipendij, čeprav so uradno odprte do enajste ure.

Ko stopite na ulico, vas splošni tok, ki navdušeno drvi v kavarno Union — ta je na srečo odprta do polnoči — potegne za seboj in nemočno gledate, kako nekateri v silni vnemi, da bi dosegli zgoraj omenjeno kavarno, padajo, vstajajo, dobivajo peno na usta in nekateri kdaj pa kdaj tudi bruhnejo. Študentsko življenje je zares pestro, se vam zazdi, tedaj pa vas na Tromostovju nagovori neznanec in vam ponudi svoje večplastne usluge. Toda ne. Ve ste mlade in perspektivne in si želite moškega po vašem okusu, zato ga z dobro merjenim takasi udarcem zadenete v testise, da neznanec kakor pes namazan s terpentinom odrzi neznanu kam. Ta uspeh vas ne bi smel tako zavesti, da bi v Unionu spet prešle na brinjevec, čeprav bi zaradi rahlega zavijanja v želodcu to prav rade storile. V Unionu je že zatrapano in s težavo najdete prostor pri starejšem zakonskem paru. Steklenice, ki žvižgano po zraku, vas nenadoma ne motijo več. Pravzaprav se začudite paru, ki zgrožen zapušča prijetno izbico. Brez vprašanja prisedejo štirje moški v katerih takoj spoznate stare bajte, iz ust jim smrdi, oči pa so podobne semaforju, saj se od večdnevnega popivanja svetijo v žolto rdeči barvi. Eden izmed njih vas začne nagovarjati, da bi vsi skupaj odšli v Stopoteko, kjer se še da dobiti kaj močnejšega. Občudovanje se meša z zoprnim občutkom smradu in manipulacije in nekateri od vas že v prvem nasadete sladkim besedam ter se z rdečkocki odpravite v Disko klub. Te se takoj izkažejo za dobre mačke in veselje je delati s tako odločnimi deklinami. Najbolj odločne pa vztrajate v svoji pozi, dokler vas še tu ne začnejo metati iz lokala.

NE SLUTI, DA GRE PRAVZATO, DA SE ODPRVI POLOŽAJ ŽENSK KOT GOLIH PRODUKCIJSKIH INSTRUMENTOV.

Ko spet dihate sveži ljubljanski smog in se še ne nameravate odpraviti na zaslužen počitek po temeljitem spoznavanju ljubljanskih turističnih zanimivosti, se najpogumnejše izmed vas podate na zadnjo postajo, to je na železniško postajo. Med potjo se nekaj omahljivk odloči oditi na privatne zabave, ki jih je v tem času kot listja in piva. Sam pa se bom z neprikritimi simpatijami odpravil za peščico izbrank, ki nameravajo nadaljevati tradicijo študentskega izročila.

Vreme je izredno ugodno, s tem menim, da še ni zapadel sneg in zato s hitrimi koraki sledite skupini pred sabo, ki zavije v Zimski vrt. Ker ste pri jeklenohladnih mizah in stoli med prvimi, se pravi, da še ni kričačev in razgrajačev in ker ste v kolenih še kolikor toliko stabilne, vam v bližnjem kiosku še privoščijo steklenico vina, če vam seveda znese, drugače pa se da tam dobiti tudi topel obrok in za najbolj zagrete — encijan. Svetujem vam, da ga izpijete kar se da hitro in pojedete kar največ, dokler se ne približa glavnina s svojimi nenasitnimi želodci.

Ko ste — drage brucke — dosegle to stopnjo kulminacije, se lahko nekoliko oddahnete. Na tem prostoru velja včasih napeti vaša nežna ušesca in odpreti srce, vendar ne preveč na stežaj, da se vam kaj ne prikrađe vanj. Mesto je slabo osvetljeno, jarka svetlobe se krađe le od daleč in zato je dokaj pripravno za tesnejše stike vendar nikoli in nikdar v smislu ALL THE WAY. Sem pa tja pribriži v ta okoliš tudi kak obupan organ, ki pa tu deluje izredno bedno, kot ovčica, ki je izgubila svoj trop. Dogaja se tudi, da je ta ovčica zle volje in vas zato legitimira in če mu ugovarjate, vas tudi popiše. V skrajnih primerih se ta ovčica, ki je v vsakem primeru vaš zaveznik in prijatelj, spremeni v pošastnega volka ter vas s svojim avtom odpelje k sebi na žur na Povšetovo pet, kjer imajo posebej za žur prikladne prostore. Žur pa tam ni niti približno tak, kot ste ga pričakovale, drage moje bruculje. Pijače nimajo nobene, organi pa tudi niso več za stvar, kot je na začetku zagreto kazalo.

Zato vam polagam na srce, da pustite organe tam, kjer so in morajo biti.

Če se iz postaje vrnete praznih rok, hočem reči brez pridelka in se nameravate še ponoči prikraštiti v svojo sobo v Študentskem centru, vam svetujem, da ne čakate na štirinajstico, ker začne ta voziti šele okrog četrte ure zjutraj. Bolje bo, če se usedete na šestico in napravite tistih nekaj korakov peš. Če vam korak zastaja in vijugate levo in desno, žepa pa imate še polne cvenka, vam svetujem taksi, ki jih je tam okoli najti v izobilju. Če pa na postaji vseeno kaj pridelate, bo najboljša, da začnete naslednje informacije iskati pri pridelku, se pravi, moj vodnik tu predvideva čisto improvizacijo.

Tako, drage moje bruculje in bruci. Če boste pazljivo sledil peščici teh nasvetov in napotkov, ki naj vam služijo kot nekakšer vodnik, se boste z gotovostjo lahko že takoj po začetku predavanj vključili v spoznavanje kulturnih, turističnih in folklornih značilnosti Ljubljane. Poudariti velja, da je to samo ena izmed mnogih možnosti, kajti začnete lahko kjerkoli, končalo pa se b vedno na enem in istem mestu. Seveda sem izpustil iz svojih napoti še obilo zanimivega, kadjivega in kar je še takih in podobnih stvari kar boste čez čas nemara vedele bolje celo od najbolj poučenih.

Vse je torej odvisno od vas samih, potrebna pa je raziskovalna žilica, raztegljivost, smisel za improvizacijo, zdravje, dobra volja in veliko vaje, da te dobrote odkrijete in uporabite ter s tem krepite telo in duha. Ne nasadajte svarilnim klicem mamie, očeta ali kvazi prijatelja in vzemite vse, kar vam nudi novo, študentsko življenje.

Matjaž Potokar

Drage študentke prvih semestrov ljubljanske univerze pa tudi tistih nekaj bradatih brucov, ki pa jim moji dobronameri in poučni napotki ne bodo odkrili kaj bistveno novega, čeprav jih najbrž ne gre jemati povsem z levo roko, vsem skupaj torej nekaj prepotrebni napotkov glede vašega nočnega življenja, ki je poleg spanja eno najvažnejših opravil vsakega vestnega študenta. Kot ste verjetno že prej vedele je hoja v gostilno, poleg pogledovanja v dno kozarcev ali steklenic, ena temeljnih obveznosti, ki jih visokošolski ali višješolski študij nalaga na ramena študentov. Res je, da se ta šport deli na več panog, katerih paleta sega od popivanja, žretja, krokanja, napajanja, žurov, pijank, hoje na večerje, plazenja po štirih, ležanja v jarkih, lokanja, pitja, brucovanj, spoznavnih večerov, praznovanj, obiskov vinskega sejma, spanja v državnih institucijah, turnej po lokalih, hitrih rund v stoječem položaju, počasnega nažiranja v parih (lahko tudi solo), poslušanja plošč pa do ostalih še ne raziskanih prvin. V historični preteklosti so bile te športne panoge v veliki večini primerov privilegij moškega spola, v današnjem času pa prihaja do korenitih sprememb tudi na tem področju, predvsem po zaslugi feministične alko sekcije, ki je zelo aktivna in je v zadnjih letih opravila pionirsko delo na tem področju, predvsem po zaslugi delovnega predsedstva te sekcije, ki že vrsto let deluje v nespremenjeni postavi: Margarita von Stamperle, Bocoljuba Štefančič in Taverna Suhogrlič. Margarita mi je povedala, da je letos geslo alko sekcije RUKN GA NA EKS in EKS VELA, MAGAR ZA DVA. Sicer pa moj namen ni propagandiranje alko sekcije, pač pa preprost pregled sposobnosti nekaterih športnih objektov, ki so vam v Ljubljani na voljo za tovrstne aktivnosti.

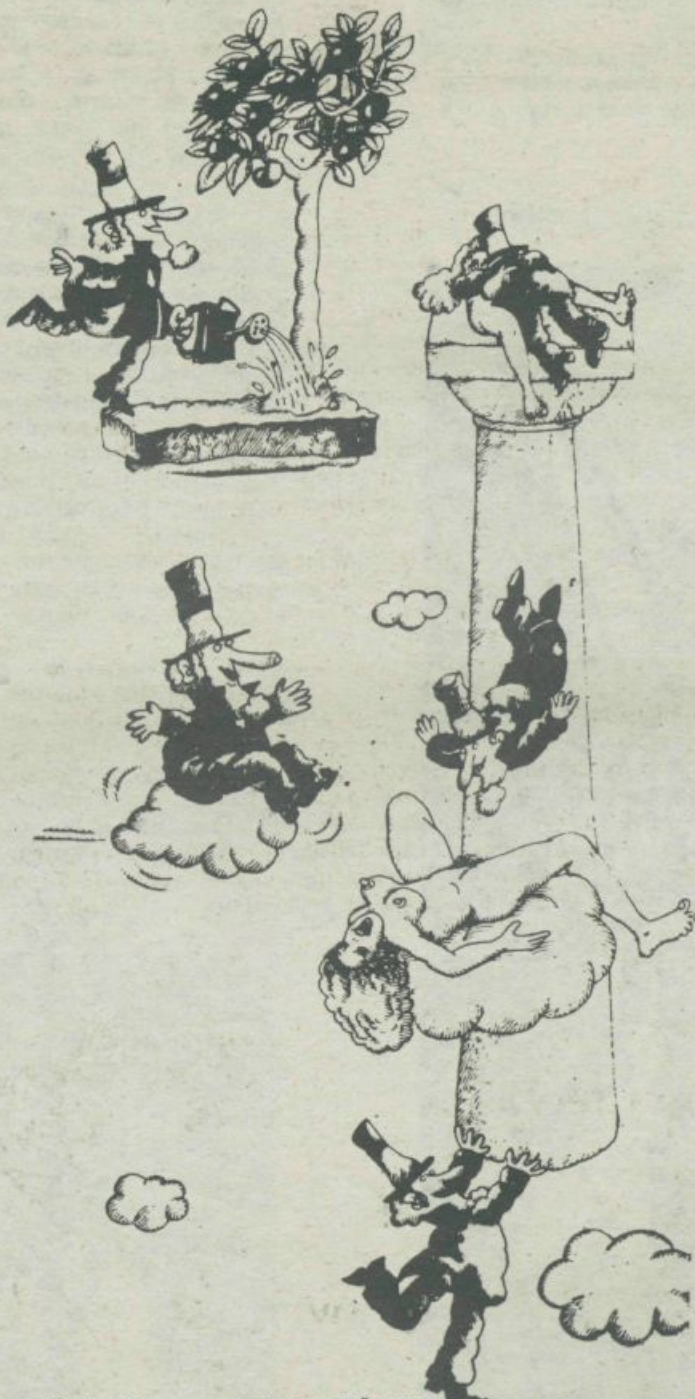
Potrebna je precizna izbira lokala, glede na panogo, za katero ste se odločile. Zato predlagam sprehod po ljubljanskih ulicah, da boste videla stvari, ki vas izprememne.

Začetna točka našega sprehoda bo seveda Študentsko naselje, ali kot ga po novem imenujejo—študentski center. Že tukaj, na začetni točki lahko bistré bruculje ugotovijo, kako pereče je stanje na tem področju v Ljubljani, saj vam za zadovoljevanje teh osnovnih potreb nudijo samo en objekt, ki pa bo zaradi predvidenih podražitev izgubil del privlačnosti. Tako je. Najbolj nadarjene ste že ugotovile, da govorim o študentski menzi, ki je lansko leto zaradi krompirjeve mineštre in svinjskih rilcev izgubila tudi svoje najbolj vnete privržence.

Na srečo pa si lahko takoj odpočijete oko, telo in namočite grlo ali napolnite premrle želodčke v gostilni Katra, kjer so študentke reden gost na menuju natakarkjev. Gostilna predvsem slovi po svoji goveji župci z žlinkrofi, kalamari v študentskem švicu in bliskajoče hitri postrežbi. Žal je treba povedati, da zaprejo kuhinjo, kadar se jim zljubi in da po deveti lahko pojedete še vse, vendar samo v tekoči obliki, ki se ji največkrat reče bizeljčan.

Malo stran je svetovno znana gostilna Marn. Tu si poleg pijače in jedatke lahko privoščite tudi kroglo za balinanje, ki največkrat prileti v glavo. Priporočam še vljudno obnašanje do natakarkjev, ker si v nasprotnem primeru naročilo lahko samo narišete. V neposredni bližini ŠC sta omembe vredni še dve krčmi, ki ju zaradi podobne ideološke usmerjenosti omenjam skupaj. Pri Čadu je zoološki vrt, ali prav narobe, pri zoološkem vrtu je gostilna Čad, kjer vam prijazni natakarkji iz bratskih republik lahko ponudijo vse skrivnosti srbske kulinarike, vendar samo, če so pri volji in niso vstali na levo nogo. Kadar vstajajo na ostali dve nogi, so (navadno) precej boljše volje. Malo stran od ŠC se lahko do pol ENIH ZJUTRAJ zabavate ob isti pijači in jedatki v gostilni Vis.

Ker smo s tem obdelali že skoraj ves zahodni del Ljubljane, si lahko privoščimo osvežujoč vrček piva na vrtu gostilne Lovca, ki nam ga bo prinesla brhka točajka. Lovca je odlična gostilna za začetno jutranjo dozo, ko pa zaradi zaužitega alkohola lahko gledate tudi preko ovinkov, se vam odpre čudovit razgled na gostilno Lipa, kjer lahko kdaj pa kdaj zasledite tudi ljubljansko literarno srenjo, ki iz gostilne Lipa črpa prepotrebno življenjsko vitalno snov za svoje delo.

zaužijejo. V neposredni bližini ŠKUCA — študentje so že vedeli, kam je treba locirati srce slovenske subkulture — vam ljubljanska gostinska mreža nudi obilo opojnih užikov, ki jih velja zaužiti v stoječem položaju, namenjeni so namreč hitrim stoječim rundam ob šanku. Razveseli vas lahko samo zakotna gostilna Pavla, kjer vam brhka Pavlica — hči prave Pavle — ne postreže ničesar več zaradi preočitnih znakov vinjenosti in križemgledega pogleda. Ljubljanski zrezek pri Amerikancu vas kanček stregnj, odsvetujem pa raziskovanje prulskih gostiln, ker so Jernejček in Pod vrbo vse preblizu scalnine, Ljubljaniče po imenu. V dnevnem časopisu si namreč lahko preberete, da vsak dan potegnejo pri žurnaricah iz vode vsaj pet študentov, ki jih je požrlo prulsko močvirje.